

Srebrna Rosa je že usmerila pogled proti olimpijskim igram

Športno plezanje Rosa Rekar je bila za **Janjo Garnbret** druga slovenska junakinja v Seulu – Kolajna tik pred rojstnim dnom

Že skoraj desetletje nas z zmagami na največjih tekmovanjih navdušuje **Janja Garnbret**, ki je udomačeno ime v vsakem slovenskem gospodinjstvu. Toda za njo prihaja nov rod vrhunskih **športnih plezalk**, kar je potrdilo tudi nedavno končano svetovno prvenstvo v Seulu, kjer je že na prvem članskem velikem tekmovanju zasijala Rosa Rekar. Le dva dni zatem, ko je v finalu težavnosti zaostala samo za vzornico Garnbretovo, je tekmovalka iz Most pri Žirovnici, dopolnila 20 let. Kot pravi, bo trajalo še nekaj časa, preden bo zares dojela, kaj ji je uspelo v Južni Koreji.

PETER ZALOKAR

Lani ste bili svetovna mladinska prvakinja, v tej sezoni pa ste že večkrat opozorili nase z uvrstitvami med finalistke tekem svetovnega pokala, dvakrat so se vam za las izmuznile stopničke. Na najpomembnejši tekmi kariere pa se vam je izšlo sanjsko. Kako gledate na to slab teden kasneje?

Že nastop na svetovnem prvenstvu je nekaj posebnega. Da sem osvojila kolajno, pa je zares čudovito. Boljšega scenarija si ne bi mogla želeli, to mi bo za vedno ostalo v spominu. Ker se mi v polfinalu ni najbolj posrečila druga smer, sem bila prepričana, da mi ne bo uspelo priti v finale. Ko se je izšlo, pa sem lahko bila sproščena in pokazala najboljše, kar zmorem. Na svoj nastop sem res ponosna, rezultat je samo posledica trdega dela na treningih in tekmah ter odrekanja.

Ste že opazili, da na vas zdaj ljudje gledajo malce drugače kot pred svetovnim prvenstvom? Vas je sploh že zadelo?

Vsak dan bolj verjamem, da se je to res zgodilo. Takoj po tekmi se tega še nisem čisto zavedala. Vsakič, ko pomislim nazaj, se spomnim tistega trenutka, ko je bilo znano, da bom dobila kolajno.

Kolikokrat ste si pogledali posnetek finalne tekme?

Samo enkrat, da sem lahko še enkrat podoživela te občutke. Pa tudi zato, da sem videla in analizirala svoje plezanje ter opazila kakšno napako.

Ko ste kot tretja med osmerico finalistk opravili s steno, ste morali dolgo čakati na razplet. Po

tekmi ste dejali, da niste bili živčni. Kako je to mogoče? Mi za TV sprejemnikom smo bili precej ... Nisem čutila nobenega pritiska, zadovoljna sem bila z uvrstitvijo v finale in svojim plezanjem. Hotela sem samo uživati v trenutku in to mi je na koncu tudi uspelo.

Ko je šla zadnja v steno Janja Garnbret, vi pa ste bili še vedno vodilni, ste pomislili, da bi lahko tudi zmagali, ali ste vedeli, da je Janja enostavno predobra? Nisem pomislila na zmago. Že drugo mesto mi je pomenilo ogromno. Janja je v takšni formi, da ji ni para in je to znova pokazala.

Kako je bilo stati na zmagovalnem odru skupaj z njo?

Bilo je čudovito, Janja je moja vzornica. Že to, da smo bile v finalu tri Slovenke (sedma je bila Lučka Rakovec; op. p.), je bilo nekaj posebnega. To pa je bila samo češnja na torti.

Janja kot svetovna zvezdnica po eni strani meče senco na vse ostale, po drugi strani pa je svetilnik za vse vas, ki hodite po njeni poti? Kako gledate na to, je tudi ona zaslužna, da imamo odlično generacijo z vami, Saro Čopar, Jennifer Buckley ...?

Veliko zaslug ima za to, ker vedno znova pokaže, kaj vse je mogoče. Ogromno je naredila za ta šport v Sloveniji in nam je vsem vzornica. Zame je največji navdih.

Osemindvajsetega septembra, dva dni po velikem uspehu, ste dopolnili 20 let? Ste praznovali še v Koreji?

Ne, bila sem že doma, ker smo imeli let že naslednje jutro, torej še pred balvansko tekmo.

Kako so vas pričakali domači?

Pristali smo v Zagrebu in oči in mami sta bila tako vesela, da sta me hotela priti iskat kar tja, toda rekla sem jima, naj prideta pome v Ljubljano. Potem smo se skupaj peljali domov. Ni bilo veliko časa za proslavljanje, ker je bilo že zelo pozno.

Kako je z balvani? Ste obupali nad njimi in se boste specializirali samo na težavnost?

S trenerjem (Anžetom Štremfljem iz kranjskega kluba FA; op. p.) sva

se odločila, da ne bom tekmovala na balvanih. Občasno jih še treniram, ker so koristni tudi v težavnosti, kjer je vedno več balvanskih elementov. Na balvanih mi še veliko manjka in vsaj za zdaj nimam ambicij, da bi se jih lotila tekmovalno.

Vsi plezalci govorite, da lahko zdaj po koncu sezone končno greste plezat v naravno skalo. Zakaj vas tako privlači plezanje v naravi?

Med sezono ni časa za to, ker treniramo na plastiki. V skali lahko pozabiš na vse, tam se zares sprostim in uživam v plezanju. Veselim se.

Kako usklajujete šport s študijem na Biotehniški fakulteti?

Trudim se, letos sem se odločila, da si podaljšam leto, da bom lažje usklajevala treninge in solo.

Odločili ste se za smer živilstvo in prehrana, vas to veseli?

Zanima me prehrana, dietetika. V tem se vidim v prihodnosti. V vsakem športu je prehrana zelo pomembna, od nje sta odvisni energija in regeneracija.

Govorili ste, da ste najbolj napredovali mentalno, da nimate več takšne treme, da bolj zaupate vase. Kako pomembna je glava? Glava igra ključno vlogo. Vsak mora delati, da napreduje pri psihološki pripravi, le tako lahko na tekmah pokaže največ.

Kakšni so vaši tekmovalni cilji, morda že pogledujete proti olimpijskim igram v Los Angelesu?

Gotovo je nastop na olimpijskih igrah velik cilj, sanje. Če mi uspe priti že v Los Angeles, bo to super.

Imate kakšno strast zunaj športa, mogoče konjiček?

Rada hodim v hribe, tudi kuham in pečem.

Se vaša sestra dvojčica Ajda tudi ukvarja s športom?

Obe sva trenirali plezanje, ko sva bili majhni, toda nje ni tako potegnili kot mene.

Janja vedno znova pokaže, kaj vse je mogoče. Ogromno je

*naredila za ta šport
v Sloveniji, zame je
največji navdih.*

20

let je 28. septembra
dopolnila Rosa Rekar

Rosa Rekar je že na prvem prvenstvu v članski konkurenci osvojila kolajno. FOTO BLAŽ SAMEC